

ger. Hvor meget deltog man? Og hvad er det egentlig, man selv kan byde på? Jeg beklager, at jeg bliver nødt til at spørge om det, men jeg synes, det lyder så hult, når man argumenterer på den måde.

Hr. Karsten Nonbo og hr. Hans Christian Schmidt havde fat i noget ømt: Se, nu har denne her regering været inde og kigge på erhvervs-tilskud og fundet nogle steder, hvor det faktisk ikke længere bør være rimeligt, at vi bare kører videre, som vi plejer. Vi har været inde og se på et par subsidier: læplantning og afvikling af tilskud til strukturudvikling og staldinventar. Vi er inde i landbrugets kerneområde, og så er de der. Så er de der: Nu er vi inde og klemme dér, hvor vi også kan spare, når vi skal have penge, f.eks. 1 mia. kr., afsat til nye initiativer.

Jeg får lidt en fornemmelse af, at ovre i Venstres folketingsgruppe foregår det sådan her: at man gerne vil undgå de der besparelser, og at man gerne vil have flere udgifter, og de to minusser går man ud fra giver et plus. Men sådan er det bare ikke, når det er en finanslov; så giver det et politisk problem for dem, der går ud med det.

Formanden:

Jeg har endnu 12 indtegnede korte bemærkninger, og jeg har også et hensyn at tage til den række af ordførere, der står på venteliste, så jeg henstiller, at vi kan slutte denne runde inden for rimelig tid, ellers lukker jeg talerlisten.

Men nu er det foreløbig fru Hanne Severinsen, hr. Kristian Jensen og fru Jette Gottlieb.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg må konstatere, at hr. Jan Petersen ikke havde noget svar. Det eneste svar var, at oppositionen kunne prioritere, når det gælder videregående uddannelse og forskning. Det har vi allerede gjort i Venstres forslag. Vi har lagt 200 mio. kr. frem til videregående uddannelser og 200 mio. kr. til forskning, og alt andet ville også være useriøst i betragtning af, hvad der foregår af forhandlinger i øjeblikket.

Men derfor er spørgsmålet igen: Hvis der nu ikke kommer nogen visionære fra oppositionen og får regeringen i tale og får et forlig, der oprioriterer de to områder, kan regeringen så selv leve med, at den får den finanslov, den selv har lagt frem?

Det er ikke rimeligt at lægge en finanslov frem, som man så håber at nogle andre vil for-

bedre, navnlig ikke, synes jeg, når man tænker på, hvad der er blevet udstedt af løfter til ældre, og at det så skal være i konkurrence med nogle områder, som selvfølgelig ingen kan sige ikke har brug for penge. Men det har vi altså også på de fremtidsområder, vi skal leve af. Og vi har altså nogle problemer inden for de højt prioriterede videnskabsområder, hvor vi plejer at ligge i spidsen, men hvor vi er sakket agterud, fordi regeringen har udhulet bevillingerne i de her år.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Det tyder jo på, at hr. Jan Petersen savner situationen i opposition så meget, at han allerede er begyndt at fralægge sig regeringsansvaret. Han vil ikke vise, hvor pengene skal bruges. Han vil ikke komme med forslag. Han vil ikke løfte sløret for, hvor Socialdemokratiet har ønsket om at bruge pengene. Hvad er det for noget?

Det her viser jo blot, at den milliard er en udvidelse af regeringens miljøpolitik. Nu skal også pengene genbruges. Vi skal love en milliard ud til ældre og en milliard ud til erhvervslivet og en milliard ud til forskning og uddannelse. Det er genbrug af penge, som ikke er der, for hr. Jan Petersen ønsker også, at vi skal bruge vores indflydelse til at vise, hvordan det skal finansieres.

Det kan godt være, at tre områder er for meget for hr. Jan Petersen, men kan hr. Jan Petersen så ikke blot sige: Hvor meget mener Socialdemokratiet der skal bruges på gennemførelse af dk21 ud af den pulje på en milliard?

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Nu er der godt nok gået lidt tid, men vi snakkede om det rummelige arbejdsmarked. Jo, jeg hørte godt, at den socialdemokratiske finansordfører snakkede om det rummelige arbejdsmarked, men jeg hørte ikke meget andet end besværgelser. Jeg hørte ikke noget, der rakte ud over, hvad vi kender fra det, der i tidens løb har heddet meget forskelligt: skånejob, fleksjob, ja også servicejob. Men ingen af tingene er jo nogen sinde lykkedes, så det kræver altså, at man er lidt mere konkret, hvis man skal fremsige andet end en besværgelse, der hedder det rummelige arbejdsmarked.

Og så vil jeg godt spørge igen til arbejdsmiljøet, for det er jo en væsentlig faktor, og det er en væsentlig udstødende faktor, at vores ar-